

От Алели Коронел-Камитан
(По истинска история)

Тази история се е случила във
Филипините.

Докато Мариус вървял към
дома си, чул хора, които
си говорели вътре. Надник-
нал през прозореца.

Чудя се кой ли е тук – помис-
лил си той. Майка му живеела
в друга държава, където работе-
ла, затова обикновено бил вкъ-
щи сам с Лола (Баба).

Той отворил вратата. Всички-
те му приятели били там!

„Изненада“ – казали те.

„Искахме да те поздравим за
медала, който получи на състе-
занието по Таекуондо“ – казал
Хосе, най-добрият приятел на
Мариус.

„Толкова се гордея с теб – Ло-
ла притиснала Мариус към себе
си в силна прегръдка. – Май-
ка ти е на телефона! Сигурна
съм, че ще иска да чуе за твоя
медал“.

След като Мариус говорил с
Мама, той и приятелите му се

наслаждавали на партито. Било
им забавно да си говорят и да
ядат вкусната храна на Лола.

„Искаш ли да дойдеш с мен на
боулинг утре?“ – попитал Хосе
преди да си тръгне.

„Да“ – отвърнал Мариус.

Вечерта преди лягане Мариус
казал молитва. „Небесни От-
че, благодаря Ти, че си ми дал
толкова добри приятели и се-
мейство. Моля да благославяш
мама, докато е надалеч. И моля
да ме благословиш да се забав-
лявам утре на боулинга с Хосе“.

Но на другия ден Мариус не
могъл да отиде на боулинг.
Развихрила се голяма буря с
дъжд и всички трябвало да
останат вкъщи. Мариус стоял
вкъщи и слушал как дъждът
се излива на покрива. Искало
му се да се види с Хосе.

Валяло непрестанно в про-
дължение на три дни. Улиците
се наводнили. Някои къщи в
квартала на Мариус също били
наводнени.

По-късно Мариус намерил
Лола в кухнята. Тя готвела не-
що, което миришело вкусно.

„Какво правиш?“ – попитал
той.

„Приготвям храна за някои
семейства в района – казала
тя. – Техните къщи са наводне-
ни и епископът ме помоли да
помогна“.

Мариус се сетил за Хосе. „Мо-
же ли да приготвим храна и за
семейството на Хосе? Те може
би също се нуждаят от помощ“.

„Това е добра идея“ – казала
Лола.

Мариус сготвил малко ориз
и пържени яйца за Хосе и
семейството му. След това
помогнал на Лола да опакова
храната.

Най-после дъждът спрял.
Мариус и Лола нагазили във
водата на улицата, за да занесат
храната. Водата стигала до коле-
нетата на Мариус!

Те намерили Хосе и неговото
семейство, които стояли пред
къщата си. Хосе плачел.

Мариус прегърнал своя прия-
тел. „Съжалявам, че къщата ви е
наводнена – казал той. – Исус ви
обича! И ние също“.

Заедно Мариус и Хосе по-
могнали в разчистването на
калните неща в къщата на Хосе.
Мариус пеел „Чедо на Бога съм“,
докато работели. Когато спрели
за почивка, Мариус дал на Хосе
храната, която приготвил за
него.

„Благодаря, че помагаш на
семейството ми – казал Хосе. – И
благодаря за храната! Много е
вкусна“.

„Моля“ – казал Мариус.

„Можеш ли да ми разкажеш
повече за Исус? И за песента, ко-
ято ти пееше?“ – попитал Хосе.

„Разбира се! – казал Мари-
ус. – Искаш ли да дойдеш с мен
на църква в неделя? Това е

мястото, където аз уча за Исус. И
можем също да пеем заедно“.

„Добре“ – отвърнал Хосе.

Мариус почувствал топли-
на вътре в себе си. Радвал се,
че успял да помогне на Хосе и
семейството му. И бил щастлив,
че имал възможността също да
сподели Евангелието. ●

НАВОДНЕНИ ОТ ОБИЧ

